

<i>preek</i>	21 mei 2023 (Wezenzondag)
<i>thema</i>	Met Christus zijn we opgestaan! Laten we dan als nieuwe mensen leven: verlangend.
<i>tekst</i>	1 Petrus 2:2: Verlang als pasgeboren zuigelingen naar de zuivere melk van het woord, opdat u daardoor groeit en uw redding bereikt.
liturgie:	Liedboek 663 (Al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen)
<i>gesproken votum en groet</i>	
<i>lezen Handelingen 1:1-8 BGT</i>	Opwekking 385 (Mijn vrede laat Ik u)
<i>lezen Handelingen 1:9-14 BGT</i>	
<i>gebed</i>	kinderlied (Toen de Heer was opgestaan is Hij weer teruggegaan naar z'n Vader in de hemel; https://youtu.be/97-ASP4v1B4)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>preek deel 1</i>	Kerkboek 34:3,5 (Des Heren engel schaart zich als een grote legermacht rondom hem die Gods wil betracht)
<i>lezen 1 Petrus 2:1-3 NBV</i>	
<i>preek</i>	
<i>geloofsbelijdenis =</i>	Kerkboek 177 (Heer, U bent mijn leven, de grond waarop ik sta; vers 2 en 4 met tegenstem)
<i>gebedspunten</i>	ELB 34a (Hinne ma-tov oema-najiem; in canon)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Opwekking 710 (Zegen mij op de weg die ik moet gaan)
<i>zegen met gesproken amen</i>	

preek deel 1

Ik kijk er enorm naar uit dat Jezus terugkomt!

Het lijkt me zo geweldig als Hij orde op zaken stelt! Wat zal het heerlijk zijn als het leven helemaal goed is. Geen oorlog meer, geen natuurramp meer, nergens is het te heet en nergens is het te koud; nergens heerst droogte en nergens zijn overstromingen; het is overal goed. Klimaatactivisten hoeven zich niet meer vast te lijmen aan het asfalt want de klimaatdoelen zijn behaald en alles is in harmonie. Er is geen noodzaak meer om te vluchten want overal is het veilig; niemand heeft nog honger of dorst; niemand hoeft nog te sappelen om rond te komen; geen enkel kind en geen enkele vrouw en geen enkele man hoeft nog bang te zijn dat een ander je te pakken neemt en met jou dingen doet die je niet wilt; iedereen wordt respectvol behandeld. Elke ziekte is de wereld uit; geen mens worstelt nog met z'n leven want we hebben het allemaal gewoon goed. Daar kijk ik enorm naar uit.

Dat verlangen past goed bij deze zondag.

Het is de zondag tussen Hemelvaartsdag en Pinksteren. Deze zondag staat bekend als Wezenzondag. Jezus was een heel aantal jaren hier op aarde om voor de mensen te zorgen, om hun een luisterend oor te bieden, om hen te genezen van de meest afschuwelijke kwalen, om hun te vertellen over de liefde van zijn Vader en om die liefde ook te laten zien. Maar Hij is weggegaan en je kunt je nu eenzaam voelen. Zo als je je kunt voelen wanneer je verder moet zonder je vader of zonder je moeder of zonder je partner terwijl je van hem of haar zo'n steun ervoer. Daarom snap ik dat Jezus' leerlingen er tegenop zagen dat Jezus ging vertrekken. Ze konden zich nauwelijks voorstellen hoe hun leven zou zijn als Hij weg was en ze zonder Hem verder moesten. Vlak voor Hij wegging, vroegen ze nog wanneer Hij terug zou komen om orde op zaken te stellen en ze wilden vooral weten of dat snel zou gaan gebeuren. Jezus zei toen dat God dat moment wel zou bepalen. En toen verdween Hij uit het zicht. Zij bleven achter, maar: ze waren niet wanhopig! integendeel: ze waren enthousiast! want ze hadden goed

gehoord wat Jezus gezegd had en dat namen ze met zich mee, terug naar Jeruzalem. Ze gingen samen bidden, steeds maar weer bidden, want ze verlangden dat Jezus zou doen wat Hij beloofd had: Jezus zou hen doordrenken van zijn Geest zodat ze aan iedereen zouden kunnen vertellen wat ze van Jezus gezien en gehoord hadden; en Jezus zou daarna hier op aarde alles nieuw maken en als koning heersen. Daar keken ze naar uit.

Laten wij op deze Wezenzondag twee verzen zingen uit een psalm waar Petrus heel vertrouwd mee was: Psalm 34. Aansluitend lezen we 1 Petrus 2:1-3. En ik hoop dat je ontdekt hoe Psalm 34 terugkomt in wat Petrus schrijft.

preek deel 2

In vers 2 heeft Petrus het over baby's. Hij schrijft: "Verlang als pasgeboren zuigelingen naar de zuivere melk van het woord".

Hoe komt hij daar eigenlijk bij? Ik denk dat dat komt omdat hij (in hoofdstuk 1 vers 23) schreef: "Als christen ben je opnieuw geboren". Wie christen wordt, maakt echt een nieuwe start. Het oude leven heeft afgedaan; je begint aan een nieuw leven: je zou kunnen zeggen dat je een baby bent.

Volgens Petrus moeten wij ons gedragen als baby's.

Die opdracht zal een moeder nooit aan haar kinderen geven. Het is eerder omgekeerd: dat ze het kinderachtige gedrag van haar kinderen helemaal zat is en kwaad roept: jullie zijn toch geen baby's meer! hou op!

Maar bij Petrus gaat het om iets heel specifiek. Hij vraagt aandacht voor de kwetsbaarheid van een pasgeboren baby. Zo'n kleintje heeft zorg nodig, heel veel liefde, aandacht, geduld. Als zo'n kindje niet wil drinken is iedereen bezorgd en wordt bekeken wat je eraan kunt doen. Vanaf het allereerste begin moet de baby drinken. Met zo'n baby worden wij vergeleken.

We moeten drinken of ons leven ervan afhangt.

Zo doet een baby ook. Als die wakker wordt en hij merkt dat zijn buikje niet meer helemaal vol is, dan laat hij van zich horen want zijn buikje moet vol! Het kind moet aan de borst; of je moet een flesje klaarmaken. De baby drinkt of z'n leven ervan afhangt en dat doet het ook. Als het kind niet drinkt, kan het niet groeien en dat is heel schadelijk voor zo'n kleintje. Als vanzelf verlangt een baby naar melk. God heeft dat schitterend geregeld!

Petrus houdt ons de spiegel van zo'n baby voor. Dat kind moet en zal *melk* hebben; het huult net zolang tot z'n moeder hem aanlegt of tot iemand hem z'n flesje geeft. Een baby heeft zo'n verlangen naar melk. Laten wij net zo verlangen naar melk, maar dan naar de zuivere melk van het Woord van God. Zonder die melk redden we het niet. We hebben het nodig om te groeien.

Petrus vergelijkt christenen dus met baby's, maar hij niet alleen: ook Paulus doet het een keer, in 1 Korintiërs 3 (vers 1-3). Maar terwijl de vergelijking bij Petrus heel positief is, is het bij Paulus helemaal niet positief. Zoals Paulus erover schrijft doet het meer denken aan die moeder die boos is op haar kinderen omdat die zich kinderachtig gedragen.

Paulus geeft de christenen in Korinte stevig op hun kop. Ze vinden zichzelf geweldig. Ze zijn ervan overtuigd dat ze heel ver gevorderd zijn als christen; dat ze een heel hoog niveau hebben bereikt (1 Kor. 5:2). Maar Paulus ... is heel kritisch. Volgens hem gedragen de Korintiërs zich als baby's! Ze moeten nog steeds melk hebben omdat ze een fruithapje of een stukje brood niet kunnen verdragen! Wanneer worden ze eindelijk eens een keer groot! Ze moeten volwassen worden in het geloof! Ze moeten niet jaloers zijn op elkaar; dat moet stoppen! Ze moeten de eenheid niet breken maar zich juist inzetten voor de eenheid! (1 Kor. 3:1-3).

Dat zijn schokkende woorden van Paulus. Zijn lezers zijn tevreden over zichzelf, maar volgens Paulus zijn ze zo kinderachtig in hun gedrag dat Paulus schrijft: jullie lijken wel *baby's*.

Bij Paulus is de vergelijking dus negatief terwijl het bij Petrus juist positief is. Bij Petrus is

de strekking: verlang naar het Woord van God zoals een baby verlangt naar melk.

Blijkbaar hebben de christenen in Turkije die aansporing nodig.

Ze hebben Jezus Christus nooit gezien, en toch houden ze van Hem. Ze hebben ontdekt dat ze op Hem kunnen vertrouwen. Daarom hebben ze hun oude leven losgelaten en zijn ze een nieuw leven begonnen. Het heeft hun veel gekost want hun vrienden baalden ervan dat ze zich gewonnen gaven aan Jezus Christus en die vrienden begonnen hen te pesten omdat zij anders waren gaan leven. Het nieuwe leven (met Christus) heeft hun dus veel negatiefs gebracht. Maar het heeft hun ook heel veel goeds gebracht! heel veel moois! want ze staan nu hoopvol in het leven; ze leven heilig; ze zijn liefdevol. En toch moet Petrus hen aansporen om te verlangen naar het Woord van God zoals een baby verlangt naar de melk van z'n moeder.

Volgens mij kunnen wij die aansporing ook wel gebruiken.

Een pasgeboren baby gaat gulzig drinken als zijn moeder hem aanlegt of als iemand hem een flesje geeft. Maar om nou te zeggen dat wij op die manier met de Bijbel bezig zijn ... Dat je helemaal enthousiast wordt over wat je al lezend ontdekt, zeker als je het vergelijkt met wat je eerder al eens ontdekt had ... Dat iemand tegen je moet zeggen: joh, nou moet je echt stoppen want het is hoog tijd om naar je werk te gaan of: kappen nou want het is echt tijd om naar bed te gaan ... Dat je in de Bijbel aan het lezen bent en maar niet kunt stoppen omdat je erdoor gegrepen wordt ... Dat zie ik ons niet op die manier doen. Hoe zou dat toch komen? En wat zou je eraan kunnen doen? Heeft iemand nuttige tips?

Ik lees bij Petrus twee tips:

Breek met wat slecht is (vers 1).

Lieg je wel eens? Ben je wel eens schijnheilig? Ben je wel eens jaloers? Roddel je wel eens? Als je zo in het leven staat, heb je van alles bij je wat je met je mee sjouwt, waar je last van hebt, wat je je in de weg zit, waar je over struikelt, wat het leven zwaar maakt. Eigenlijk is het ballast. Als ik in de bergen aan het lopen ben, wil ik ook geen onnodige ballast bij me hebben. Als ik te veel spullen bij me hebt dan heb ik er de hele weg last van. Het is echt heerlijk als je je ballast kwijt bent! Het is zo bevrijdend als je niet meer meedoet aan bedrog en als je elke vorm van huichelarij en afgunst en kwaadsprekerij van je afschudt. Dan ontstaat er ruimte en energie om naar God te verlangen zoals een pasgeboren baby melk wil drinken bij z'n moeder.

Geniet van wat goed is (vers 3).

Als een baby bij z'n moeder drinkt, krijgt hij niet alleen melk binnen met de nodige voedingsstoffen maar ook liefde. Zoals een baby met de melk heel veel liefde binnenkrijgt, zo krijgen wij met het Woord van God heel veel liefde binnen.

De Bijbel is niet het boek van een strenge God die vanuit de hemel koste wat kost zijn mening wil opleggen aan de mensen en zijn zin doordrijft en maar wat aanrommelt met de mensen: de één laat creperen in ellendige omstandigheden en de ander laat zwemmen in zijn geld.

Wie de Bijbel leest zoals de Bijbel bedoeld is, proeft hoe goed God is. God heeft alles prachtig geschapen. En ja, daarna heeft Hij toegelaten dat het kwaad een plekje kreeg in zijn schepping. Maar de eeuwen door zie je hoe Hij bezig is om zijn schepping te vernieuwen. Dat heeft Hij op allerlei manieren aangekondigd en voorbereid; je leest het in de Bijbel. Wie de Bijbel leest, proeft de goedheid van de Heer! Je proeft de goedheid van onze Heer, Jezus Christus.

Laten we elkaar ondersteunen om te breken met wat slecht is en om te genieten van wat goed is. Laten we elkaar ondersteunen om als nieuwe mensen te leven, mensen die verlangen naar Gods liefde, mensen die verlangen naar Jezus, mensen die verlangen dat Gods Geest alles nieuw maakt: in ons persoonlijk leven, in ons eigen huis, in onze familie, in de kerk, wereldwijd, dat alles nieuw wordt, nu en in de wereld die komt.

Amen!